సమస్యా సముద్రం

రామనాథం గోదావరీతీరాన కూలబడ్డాడు. నది కింకా నీళ్లురాలేదు. మన మనస్సుప్రకారం ప్రకృతికూడా పరివర్తన చెందుతుందిగాబోలు. నిదాఘ నదిమల్లేనే వుంది తన జీవితం! కానీ నదికి వచ్చినట్లు ఈ జీవితాని కెప్పుడూ పుష్కలంగా నీళ్లు రావు. నదికిమల్లే ఈ జీవితం ఎన్నడూ పూర్తిగా ఎండిపోదు. ప్రొద్దుగూకి పోవచ్చింది. ఎంత తప్పించుకు తిరుగుదామన్నా మానవుడు ప్రపంచాన్నించి పరంగా తిరగలేడు. దప్పుడు, చెయ్యని సంకెళ్లు తనకూ ప్రపంచానికీ వున్న సంబంధాలు. ఇంటిదగ్గిర బావుండకే కొంచెం సేపన్నా మనస్సు స్థిమితంగా వుంటుందని ఇలా వచ్చాడు. నారాయణ విశాఖపట్నంలో ఆనర్సు చదువుతున్నాడు. రెండో సంవత్సరం జీతం కట్టడానికి డబ్బు లేదు. మానిపిద్దామంటే నిరుడు పోసిన డబ్బంతా బూడిదలోపోసిన పన్నీరవుతుంది. నారాయణ ఏదో ఆ పరీక్ష ప్యాసయితే తన బాధ్యత కొంతవరకు తీరిపోతుంది. కుటుంబాన్ని ఒడ్డుకి చేర్చినట్లవుతుంది. కాని ఎలా? ఎంతకాలంనించి శ్రద్ధ తీసుకొంటున్నా పెన్షన్ డబ్బూ, తను పైపు మిషనుమీద సంపాదిస్తున్న డబ్బూ ఇంట్లోకే సరిపోతున్నాయి. ఎవరి దగ్గరన్నా ఓ కానీ పుట్టేరోజులు దాటిపోయాయి ఏనాడో! నారాయణని విశాఖపట్నం పంపడానికి చేసినఅప్పు ఇంతవరకూ తీర్చ లేదు. అప్పటికీ వాడిఅదృష్టం బావుండబట్టి స్కాలర్‌షిప్పుతో చదువుతున్నాడు గనక. ఒకవేపు ఆ ఇవ్వవలసిన డబ్బుకు వడ్డీ పాపం పెరిగినట్లు పెరిగిపోతూనేవుంది.

వీటన్నిటినీ పరిష్కరించేమార్గం ఒక్కటి మాత్రం వుంది. ఇంటిప్రక్క శేషగిరి - రెండంతస్థులమేడకు అధికారి, పాతికెకరాల ఆసామీ తన కెంతకావాలంటే అంత ఇవ్వగలడు. కాని ఏంలాభం? జానకిని తనకిచ్చి చెయ్యమంటాడు. చూస్తూ చూస్తూ పండంటి పిల్లను తీసికెళ్లి ఆ రెండో పెళ్లివాడి కివ్వటం తను చేతులారా చెయ్యలేని పని. ఇక తనకు దారేమిటి? ఓ సముద్రమంత సమస్యవచ్చి ఎదురుగా నిలబడింది రామనాథానికి. తన గత ఇరవైసంవత్సరాలకాలూ గుమస్తాగిరి జీవితమంతా సమస్యలతోనే గడిచిపోయింది. ఒకటి కాకపోతే మరొకటి! ఈ జీవితమెప్పుడో ఈ సమస్యల మధ్యే అంతమైపోతుంది.

రామనాథం లేచి మెల్లగా అడుగులువేసుకొంటూ ఇంటివేపు నడక సాగించాడు. తన ఇంటిప్రక్క శేషగిరి రెండంతస్థుల మేడ తనని వెక్కిరిస్తోంది. కానీ ఆకాశంలో ఎన్ని నక్షత్రాలున్నా చంద్రుడు లేకపోతే ఎంత కళ తక్కువగా వుంటుందో ఇల్లాలులేని ఆ మేడసహితం బావురుమంటూ వుంది. తను నుంచున్న చెట్టు క్రిందే శేషగిరి తనతో "నీ క్కావలసిన సహాయంచేసే బాధ్యత నాది. దన్నీళ్ళకు వేన్నీళ్ళలా తోడుగా వుండచ్చు. ఈ ఆస్తంతా ఎవరికిస్తాను గనక? చిన్నప్పట్నుంచీ ఈ యింట్లో పెరిగింది. ఇంటి విషయాలన్నీ బాగా తెలుసు తనకి. జానకిని తనకిచ్చి చెయ్యమంటాడు. ఇంత ఆస్తికి హక్కుదారిణి తన కూతురు కావడం బాగానేవుంది గానీ, - కేవలం ఆస్తేనా ముఖ్యం? శేషగిరి వయస్సెక్కడ? జానకి వయస్సెక్కడ? తన స్వార్థంకోసం కన్నకూతురిగొంతు ఏ తండ్రి కొయ్యగలడు? శేషగిరిని ఆ విషయం ఎప్పుడూ ఎత్తవద్దని మందలించాడు రామనాథం!

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

"తిరునగర్"

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

"ఏం నాన్నా ఎక్కడన్నా దొరికిందా?" ఎదురుగా వస్తూ నారాయణవేసిన ప్రశ్నవిని తృళ్ళిపడ్డాడు. అప్పుడే తను ఇంటి కొచ్చేకాడన్నమాట. పంజరానికి అలవాటైన పక్షి ఎక్కడికి పోగలదు గనక?

"డబ్బు చూస్తున్నా! ఇంతవరకూ ఎక్కడా దొరకలేదు" అన్నాడు రామనాథం ఇంట్లోకి జొరబడుతూ.

"ఏదమ్మ జానకీ నీళ్లు తోడతావా?" అన్నాడు పైపంచె కొంకెకు తగిలిస్తూ! వంటింట్లో జానకి పిల్లలతోనూ, వాళ్ళ పేచీలతోనూ సతమతమవుతూ అన్నాలు పెడుతోంది.

"కొంచెం ఆగు నాన్నా" అంది లోపల్నించి.

రామనాథం దొడ్లోకి వెళ్లి మంచంమీద వెల్లకిలా పండుకొని డబ్బు పుట్టించేవిధానం కోసం బుఱ్ఱచించుకొని ఆలోచిస్తున్నాడు. లోపల్నించి జానకి చాలా ఆదుర్దాగా, ఇంచుమించు ఖంగారుగా "నాన్నా... ఒక్కసారిలా రా!" అని కేకవేసింది. ఇంట్లోకి వెళ్లేసరికి భార్య సూర్యకాంతమ్మకి స్పృహ లేదు. "ఏమిటి నాన్నా? ఇలా ఎప్పుడూ రాలే దింతవరకు?" అంది ఖంగారుగా జానకి.

రామనాథానికి తన నిస్సహాయస్థితి గజ్జెలు కట్టుకొని తనముందు లాస్యం చెయ్యడం చూచి అతని కాక్షణాన ఏడుపు రాలేదుకి వవొచ్చింది. ఆర్థికదుస్థితి తన నొంటరిగా చేసి ఎలా అపహాస్యం చేస్తోందో తన కర్థమైంది. డాక్టర్ని పిలుచుకొద్దామంటే? ఎవరొస్తారు? ఈ స్వతంత్ర భారతదేశంలో తనవంటి అభాగ్యుడికి కాని లేకుండా వైద్యంచేసే వాళ్లుంటే తన కసలీ సమస్యలేవీ లేకుండా పోను. డబ్బు నీళ్ళలా ధారపోసి విసిగి విసిగి కొంతకాలంనుంచీ సూర్యకాంతమ్మకు మందు లిప్పించడం మానేశాడు. పిల్లలంతా మంచంచుట్టూ చేరారు. వాంట్లో ఎవరన్నా "అలా చూస్తూ వూరుకుంటావే నాన్నా?" అని అడిగితే విలవేసి? తనేం సమాధానం చెపుతాడు? తన మీద ఆ బాధ్యతవున్నదనే విషయం తనకూ తెలుసు. కాని బాధ్యతల్ని నెరవేర్చేందుకు సాధనమే తనదగ్గర లేదు. అంత అసమర్థుడు తన దౌర్బల్యాన్ని తెలుసుకొని గూడా అన్ని బాధ్యతల్ని ఎందుకు నెత్తిన వేసుకోవాలి? తనకు భార్య, బిడ్డలు ఎందుకు? తనేమన్నా వాళ్లని సుఖంగా పోషించగలుగుతున్నాడా? ఈ ప్రపంచంలో జన్మించడమే అసమర్థత్వం గాబోలు. ప్రకృతి ఆంక్షల్ని తలదాల్చడమే అసమర్థత్వమైనప్పుడు ప్రపంచంలో పుట్టడం సమర్థత్వమెలా అవుతుంది? ఆ ఉబ్బసం రోగం సూర్యకాంతమ్మకు ఎంతకాలంనుంచో!

"అమ్మా....అమ్మా" జానకి తల్లిని తట్టి పిలుస్తోంది. ఆమె కంఠం ఇంచుమించు గాద్గదికమైపోయింది. సూర్యకాంతమ్మ మెల్లిగా కళ్లు తెరిచింది. రామనాథం గుండె కుదుటపడింది.

"ఎలా వుందమ్మా" అని అడిగింది జానకి తల్లిని ఆదుర్దాగా!

సూర్యకాంతమ్మ భర్తవంక జాలిగా చూచింది. రామనాథం తల వంచుకున్నాడు.

"బాగానే వుందమ్మా! మగత వచ్చింది. అంతే!" అంది తల్లి!

రామనాథం దొడ్లోకి వచ్చాడు మళ్ళా. అటూ ఇటూ రెండు మూడుసార్లు పచారు చేశాడు "జానకీ ఇలా రామ్మా" అన్నాడు. జానకి వచ్చింది. రామనాథం మంచంమీద కూర్చుని ఇంకో దిక్కుకి ముఖం పెట్టుకొని

"నిన్నో విషయం అడుగుతానమ్మా..." అన్నాడు.

"ఊఁ" అంది జానకి!

"కోపగించుకోకమ్మా! ఈ దౌర్భాగ్యుడి కడుపున పుట్టడమే నీ పాపమైపోయింది" అన్నాడు తండ్రి.

కూతురు తలవంచుకొని "నాకు తెలుసు నాన్నా నువ్వేవిషయం అడగాలనుకుంటున్నావో!" అంది.

రామనాథం రెండు క్షణాలసేపు మెదలకుండా వూరుకొని "నా కంతకంటె వేరే మార్గం గోచరించలేదు తల్లీ! అమ్మ జబ్బు నయం కావలన్నా, అన్నయ్య చదువు పూర్తయి ఒకదారికి రావాలన్నా, ఈ పిల్లలంతా పెరిగి పెద్దవాళ్ళవ్వాలన్నా..."

"అంతే నాన్నా! కుటుంబంలో ఎవరో త్యాగం చెయ్యడం తప్పదు. నువ్వు దాని కేమీ బాధపడకు. ఇష్టం, అయిష్టం మనం నిర్ణయించుకొనేవి. ఆ పెళ్ళికి తప్పకుండా ఒప్పుకోనాన్నా..." అంటూ కూతురు తుఫానులా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయిం దక్కణ్ణించి.

రామనాథానికి ఒక్కసారి బావురుమని ఏడవాలనిపించింది. తనకోసం అంత త్యాగమా? ఆమె యవ్వనమంతా అడవి కాచిన వెన్నెలయిపోతుంది. కోరికలన్నీ ఎండి బండమారి మోళ్ళయిపోతాయి. కానీ...కానీ...జానకిలో ఎంత త్యాగం?

కూతుర్ని తనకు తానై అడిగినప్పుడు మండిపడ్డ రామనాథం ఇప్పుడు తనకు తానై వచ్చి ఇస్తానన్నప్పుడు ఏవిధమైన ఆలోచనా లేకుండానే జరిగివుండదు అనే విషయం గ్రహించడానికి శేషగిరికి అట్టే సేపు పట్టలేదు. రెండు మూడు నిమిషాలు ఆలోచించినమీదట

"సరే! అలాగే కానియ్యండి" అన్నాడు.

"కానీ ఒక విషయం" అన్నాడు కాబోయే మామ.

"ఏమిటది?"

"నే నిప్పుడెంత బాధల్లో వున్నానో మీకూ తెలుసుగా? ఆవిడ మంచం దిగి ఎంత కాలమయిందో? నారాయణ అక్కడ మొదటి సంవత్సర మయిపోయింది. రెండో సంవత్సరం డబ్బు కట్టి కాలేజీలో చేరాలి. ఓ వెయ్యి రూపాయలు ఇప్పించాలి."

"ఇంకా ఏమైనా?" అన్నాడు శేషగిరి.

"పెళ్ళి ఖర్చుల క్రింద ఓ వెయ్యి రూపాయలు... శేషగిరిగారూ ఇలా అడుగుతున్నానని మీరేమీ అనుకోకండి. ఆర్థిక దుస్థితి అలాంటిది" అన్నాడు రామనాథం!

"అచ్ఛే. దాని కేముందిలెండి. శేషట్నించీ ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకోవా ఏం?" అన్నాడు శేషగిరి తలవంచుకొని!

జానకి పెళ్ళి వైభవంగానే జరిగింది. రామనాథానికి ఎంత పరికించినా కూతురి ముఖంలో ఏ భావమూ ఇదమిత్థంగా తేల్చి చెప్పగలిగింది కనిపించలేదు. జానకి గంభీరమైన నిర్లిప్తతవహించింది... ...

తను శేషగిరి భార్యా? శేషగిరి భార్యతో కాపురం చేస్తున్నప్పుడు తను చిన్నపిల్ల. శేషగిరి మొదటి భార్యకు తనంటే ఎంతో ముద్దు. ఇరవైనాలుగ్గంటలూ తనని దగ్గరే వుంచుకొనేది. తనకి పిల్లలు లేరు. శేషగిరిని "నాన్నా, అని పిలిపించేది తనచేత ముద్దుగా! అలాటి తను శేషగిరిని పెళ్ళిచేసుకొంటోంది. తనెవరైనా ప్రేమించితే తన యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఇంకెవరికో ఇచ్చి చెయ్యకపోవచ్చు. కానీ తన యవ్వనం...తన సుదీర్ఘమైన జీవితమంతా ఏమైయ్యేట్లు? శేషగిరిని తను ఏ దృష్టితో చూడాలి? తన కోరికలన్నీ కరడుగట్టి బండబారిపోవలసిందేనా?

"నీ ఋణం జన్మజన్మాలెత్తినా తీర్చుకోలేను. ఈ నిర్భాగ్యుడిమీద మాత్రం ఆగ్రహం వహించకు తల్లీ. ఓ కంటితో కనిపెడుతూవుండమ్మా!" అన్నాడు రామనాథం!

"నేనెందు కొక్క వసుంచుకుంటా నాన్నా? నువ్వుమాత్రం ఏం చేస్తావు? చిన్నతనంనించీ అంత అల్లారుముద్దుగా, అమ్మను మరిపించేట్లు పెంచిన నిన్ను ఈ జన్మలో మర్చిపోగలనా?" అనేంతలో ఆమె కళ్ళు అశ్రుపూర్ణాలయాయి. ఒత్తుగా వస్తున్న దుఃఖాన్ని ఎలాగో దిగమ్రింగుకొని "ఇంత చేసింది నీకోసం కాదు నాన్నా?" అంది.

రామనాథం బయటికి వెళ్ళి ఉత్తరీయంతో కళ్ళొత్తుకున్నాడు.

జానకికి శేషగిరిల్లు క్రొత్తేమీ గాదు. అంతా కొట్టినపిండే! అన్ని పనులూ తనకు తానై కల్పించుకొని నిర్వహించసాగింది. ఇనప్పెట్టె తాళాలు సహితం తన చేతులోనే వుంటున్నాయి. శేషగిరి ఒకవిధంగా అన్ని బాధ్యతలూ ఆమెకు అప్పజెప్పాడనే చెప్పాలి!

అనుకున్న ప్రకారం శేషగిరి రామనాథానికి రెండువేల రూపాయలు రొక్కండో ఇచ్చేశాడు. నారాయణని విశాఖపట్నం పంపటంకూడా ఎప్పుడో జరిగిపోయింది. సూర్యకాంతమ్మను గట్టి వైద్యుణ్ణి పెట్టించి, చికిత్స బాగానే చేయిస్తున్నాడు రామనాథం! జబ్బు కొంత తిరుగుముఖం పట్టింది.

జానకి రెండో అంతస్థుపైన కూర్చుని కిటికీలోంచి ఎదురుగా కన్పిస్తున్న గోదావరి వంకే చూస్తోంది. గోదావరికి నీళ్ళొచ్చాయి. నిండుమూలాలిలా ప్రవహిస్తోంది గోదావరీతరంగిణి! "ఎందుకో

ప్రమాద రక్షణకు
ప్రశస్తమైనది
భీమా

ఎప్పుడే ప్రమాదం వచ్చేదీ, ఏ క్షణం ఎలా ఉండేదీ తెలియని ఈ దినాలలో
అగ్ని * మోటార్ కార్ * కార్మిక నష్టపరిహారం
వాక * ఫయడిలిటీ గ్యారంటీ * మొదలైన భీమాలకు
మాతో సంప్రదించండి:

యునైటెడ్ ఇండియా ఫైర్ అండ్
జనరల్ ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ లిమిటెడ్,
"యునైటెడ్ ఇండియా లైఫ్ బిల్డింగ్సు"
ఎస్ప్లనేడ్ - మద్రాసు.

Telephone : 4241. Telegrams : "UNIGEN"

బ్రాంచీలు:
బొంబాయి - కలకత్తా - కొలంబో - సింగపూరు - విజయవాడ -
ఢిల్లీ - పాట్నా - లక్నో - బెంగుళూరు - కోయంబత్తూరు.

★ నదులూ - నరులూ ★

ఆ నదికెంత పొంగు!" అనుకుంది జానకి. ఇంత ఉల్లాసంగానే వెళ్ళి వెళ్ళి ముసలి సముద్రుణ్ణి చూడగానే గర్వం అణిగిపోతుంది. గోదావరి తండ్రి ఏమాశించి అలాటి అందాలరాశి తన కూతుర్ని ముసలి మొగుడి కిచ్చి చేస్తున్నాడో?

"జానకీ" అన్నాడు తండ్రి ఇంట్లోకి వచ్చి.

"ఏం నాన్నా! అమ్మ కెలావుంది?" అంది కూతురు.

"ఫరవాలేదమ్మా. బాగానే వుంది. నారాయణఅన్నయ్య ఉత్తరం రాశాడు. హోటల్లో డబ్బు కట్టాలిట" అన్నాడు.

జానకి మాట్లాడకుండా వెళ్ళి పెట్టెతీసి వందరూపాయలు పట్టుకొచ్చిచ్చింది. తండ్రికి కూతురిని చూచిన ప్రతిక్షణం, ఆమె ముఖంలో నైరాశ్యం చూచిన ప్రతిక్షణం తాను పాతాళలోకానికి దిగిపోతున్నట్లుగా వుంటుంది. తను పాపి! తన స్వార్థంకోసం ఆమెను అన్యాయంగా హత్య చేశాడు. జానకితో ఎక్కువగా మాట్లాడలేదు "వస్తానమ్మా" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది.

కాలాలు మారాయి. గోదావరి ఎండి సరుదైపోయింది. నదిలో చాలా చోట్ల ఇసుకతిన్నెలు బయటపడ్డాయి. ఇంత చిక్కిపోయినా నదీజలాల్లోని స్వచ్ఛత, తియ్యదనం మాత్రం ఈషణ్మాత్రమైనా తగ్గలేదు. పరికదా మీదుమిక్కిలి పెరుగుతూ వచ్చింది. ఇదివరకు గోదావరి నిండు చూలాలిలా నడిచేది. ఇప్పుడు నిర్లిప్తంగా, ప్రాపంచిక విషయాలకు దూరమైనట్లు నడుస్తోంది. నదిలోవున్న నైరాశ్యమంతా ఇసుకతిన్నెలరూపాన బయటపడింది. మోడుబారిన కోరికలు ఆ రూపాన బయటపడ్డాయి గాబోలు. సముద్రుడిపైన నదికు తల్లి కిష్టంలేకపోయినా సాంగత్యప్రభావం తప్పలేదు మరి. తనలోవున్న నైరాశ్యమంతా తనకు పుట్టబోయే చిట్టిపాప ముఖాన బయటపడుతుంది గాబోలు - అనుకుంది జానకి. ఆమె రోజురోజుకూ నదిలో కలిగే మార్పుల్ని పరీక్షిస్తూనే వుంది.

ఓరోజు శేషగిరి "తాళాలు ఒక్కసారిలా ఇవ్వు" అన్నాడు. జానకి తాళాలిచ్చింది. తనక్కావలసిన డబ్బు తీసుకొని మళ్లా తాళాలు తనచేతి కివ్వకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. జానకి ఆశ్చర్యపడింది. తాళాలు ముందుగా తనకు తానై ఇచ్చి మళ్ళా తీసుకోవడంలో ఉద్దేశ్యమేమిటో తన కర్థంకాలేదు. తను తండ్రికి చేసిన సహాయం అయిదువందలూ లెక్కచూచుకొంటే తక్కువయ్యాయనేమో? తన్నడగవచ్చుగా! నాన్నకిచ్చానని తెలిస్తే ముందు తనే ఒప్పుకున్నాడాయెను. "జానకిని తన కిచ్చి చేస్తే వెన్నెళ్ళకీ - చన్నీళ్లలా సహాయపడుతూ - చేదోడు వాదోడుగా వుంటానని" మరి తను అనుకున్నట్లే చేసినందు కిప్పుడెందుకు కోపం రావాలి? జానకి మనసులో ఏదో అవ్యక్తమయిన భయాందోళన బయలుదేరింది. రెండోరోజు

"తాళాలిస్తారా?" అని అడిగింది.

"నేనిక నీ కివ్వదల్చుకోలేదు." అన్నాడు శేషగిరి కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుకొంటూ.

"ఏం?" అంది జానకి.

"ఆ విషయం నీకే తెలుసు"

"ఎలా తెలుస్తుంది?"

"తెలియకపోతే తెలిసేంతవరకూ నాదగ్గరే వుండనివ్వు"

"మీరనేది నాకేమీ అర్థంకావడం లేదు" అంది జానకి.

"ఎలా అర్థమవుతుంది? బహుశా నేను పుట్టింది నీకోసమూ, మీ కుటుంబంకోసమే ననుకుంటున్నావు గాబోలు".

"ఒకరికోసం ఇంకొకరు పుడతారావేం?" అంది జానకి.

"మరి నా సొమ్మంతా నీ తండ్రికి దానధర్మం చెయ్యడంలో వుద్దేశ్య మేమిటి?" అన్నాడు చదువుతూవున్న పుస్తకాన్ని మూసేసి.

"అది ముందనుకున్న మాటేగా?"

"ఏమని?"

"మనిద్దరికీ వివాహం జరిగితే మీనాన్నకి నేను సహాయం చేస్తానని"

"అలా అన్నట్టు కనలు మీనాన్న ఒప్పుకోనేలేదు."

"అప్పు డొప్పుకున్నా ఒప్పుకోకపోయినా మీ రనుకున్నట్లుగానే జరిగిందిగా?"

శేషగిరిముఖంలో కోపం హఠాత్తుగా ప్రవేశించింది "అంటే నువ్వు నాయింటి కొచ్చింది నన్ను నాశనంచెయ్యడానికే నన్నమాట"

"దీంట్లో నాశన మేముంది? వాళ్ళు కష్టాల్లో వున్నారు. మీరు చేసిన వాగ్దానం ప్రకారం సహాయంచేశాను. అంతేనా?" అంది జానకి. శేషగిరికోపం ఆమె నేమీ కదలించలేకపోయింది.

"పెళ్లయి సంవత్సరమయినా కాలేదు. అప్పుడే అయిదు వందలు ఇచ్చావు. ఈ లెక్కన నేనింతో కాలం వుండనవసరం లేదు. ఈవిధంగానే నువ్వు దోచేస్తూవుంటే ఆ పుట్టబోయే పిల్లాడిమాట ఏమిటి? మీ నాన్న నాకిచ్చి నిన్నెందుకు చేశాడో నాకు తెలుసు. దానికి ఎలా నడవాలో కూడా నాకు తెలుసు. ఈ ఇంట్లోనించి ఒక్క కానీ అయినా ఇక మీనాన్నగ్గానీ, ఎవరికీ ఇవ్వడానికి వీల్లేదు" అంటూ శేషగిరి మెట్లు దిగి క్రిందికి వెళ్లిపోయాడు.

జానకికి తాను సర్వనాశనమైపోయినట్లనిపించింది. తాను నిర్మించిన ఆశాసౌధమంతా టప్పున కూలిపోయింది. తానెందుకు తన జీవితసర్వస్వాన్నీ త్యాగంచేసిందో దాని ప్రయోజనం ఆకాశకుసుమంగా మారిపోయింది. ఇటు తన జీవితం అడవికాచిన వెన్నెలయింది. అటు తనఆశయం ఎందుకూ గాకుండా వృథాఅయింది. పైగా తన కడుపున పసిబిడ్డ. తన జీవితం రెంటికీచెడ్డ రేవడి చందమైంది. శేషగిరిలో ఎంతటి విషముంది? నరనరాలకూపచ్చిస్వార్థం గాఢంగా పరివ్యాప్తమైపోయింది. తన యవ్వనపు తియ్యని కోర్కెల్ని చంపుకొని తీరని కోర్కెలుగాజేసి ఎవరిని తను తండ్రిగా చూచేదో ఆ శేషగిరిని భర్తగా స్వీకరించింది ఎందుకు? హాయిగా ఆనందడోలికల్లో ఊగవలసిన తను కృంగి కృశించిపోతోంది ఎందుకు? అంతా కన్నతండ్రి చుట్టూ ఆవరించిన చీకటిని తరిమేయాలనేగా? తన త్యాగమంతా నిష్ఫలమైపోయింది. తనూ ఆ చీకట్లో దిగబడింది. భగవంతుడంటూ ఒకడుంటే ఈ చేష్టలకు అర్థం ఏమని నిర్వచిస్తాడో? తనింకా ఎందుకు బ్రతకాలి? తనకోసం కాకపోయినా, తండ్రికోసం అన్నిటినీ సహిస్తూ ఇంతకాలంవరకూ జీవించింది. ఇప్పుడా ఆశలన్నీ అంతరించిపోయాయి. ఇంకా తన జీవితానికి సార్థక్యం ఏముంది?

అమృతమువంటి,

అనంగప్రభాయాకుతి

సుందరమైన యౌవ్వనానికి. ప్రకాశవంతమైన తేజస్సుకు. ఉత్తమమైనది. ధాతువును గట్టిపరచి వృద్ధిచేయును. బలహీనతచెందిన నరములకు శక్తినిచ్చి, పటుత్వమును చేకూర్చును. సుఖమైన దాంపత్యజీవితమునకు ఉత్తరవాదముగలసంజీవి

30 మాత్రలు రు. 10, 15 మాత్రలు రు. 5.

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, వైనాబజారు రోడ్డు. మద్రాసు-1.

బెజవాడ-శ్రీవిజయ మెడికల్ స్టోర్సు-పార్థురోడ్

రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్

వెల్లూరు:- ఆర్యన్ ఫార్మసీ-లాంగ్ బజారురోడ్

ఇతర కేంద్రాలల్లో ఏజెంట్లు కావాలి

జానకికి గోదావరి కంటికెక్కునిపిస్తోంది. కాంతి తప్పిన ఆమె ముఖంలో లుకలు తోసుకుపోయి బొమికలు బయటికి పొడుచుకొచ్చాయి. "ఏముంది చెల్లీ! జీవితాలు నిస్సారమైపోయాయి. మనిద్దరి జీవితాలు ఒకటేగా?" అంది. "ఇవాళ కొత్త విషయమేమిటో తెల్సుకుంటాను?" అంది జానకి. "ప్రయత్నించి చూడు - నిన్ను చూసేవాళ్లైనా ధైర్యం కలిగి నేనూ నీకుమల్లే విషయాన్ని అటో ఇటో తేల్చుకోగలనేమో" అంది గోదావరి.

జానకి మెట్లు దిగి గబగబా క్రిందికి వెళ్ళింది. శేషగిరి ఏవో డబ్బు లెక్కలు రాసుకొంటున్నాడు జానకి ముఖం చూచి శేషగిరి ఆమె అనుకున్నంత ఆశ్చర్యపడలేదు

"ఓ వందరూపాయలు కావాలి" అంది జానకి. మాట్లాడేప్పుడామె కుప్ప వదనం ప్రజ్వలితమైంది అధరాలు విచిత్రంగా వణుకుతున్నాయి.

పుస్తకంమీదనించి తల ఎత్తకుండానే "ఎందుకు?" అన్నాడు శేషగిరి.

"అవసరం."

"మీనాన్నకివ్వడానికేనా?"

"ఊఁ"

"ఇవ్వడానికి వీల్లేదని చెప్పాను" మాటలో గాంభీర్యాన్ని తెచ్చుకున్నాడతను.

"మరి ఆయన నన్ను మీకెందుకిచ్చినట్లు?"

"అది ఆయన్నడుగు."

"నేనే చెపుతున్నాను. నిన్ను చూసి కాదు. నువ్వూ, నీ మొదటిభార్యా సుఖంగా వుండే రోజుల్లో నేనెంత చిన్నపిల్లనో గుర్తుందా? నేనిన్నేమని సంబోధించేదాన్నో గుర్తుందా? నిన్ను చేసుకుంది వలచి కాదనే విషయం నీకూ తెలుసు. ఆయన ఆర్థిక దుస్థితి భరించలేక నన్ను నీకిచ్చాడు. కానీ నువ్వేం చేశావు ఆయన ఆశాకిరణాన్ని మిథ్యచేశావు. నేను నా జీవితం నాశనమైపోయినా, యవ్వనపు వాంఛలన్నీ అడుగంటిపోయినా నాన్నకు సహాయం చేయగలుగుతున్నాననే ఆత్మసంతృప్తితో జీవిస్తున్నాను. కానీ వాటన్నిటినీ కూకటివ్రేళ్లతో పెల్లగించివేశావు నువ్వు! నీలో ఇంత స్వార్థముందని తెలీలేదు" జానకి మంచంమీదపడి వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది. శేషగిరి జానకి ఉద్వేగంతో చెప్పిందంతా సావధానంగా విన్నాడు. "ఇదుగో జానకీ! నేను స్వార్థంకోసం చేశానన్నావు గాని మీ నాన్న చేసిందేమిటో కాస్త చెప్పు" అన్నాడు.

"ఆయన అంతకంటె ఏమి చెయ్యగలడు?" అంది ఆమె.

"నేనూ అంతకంటె ఏమీ చేయలేను"

"అంతేనా?" కొంచెం తీక్ష్ణత ముఖంలో వ్యక్తంచేస్తూ అడిగింది జానకి.

"స్వార్థమనేది బుర్రలో ప్రవేశించిన తరువాత ఇక అంతే! తను తప్ప తక్కినవన్నీ ఘృణితంగానే కన్పిస్తాయి. "నువ్వు"

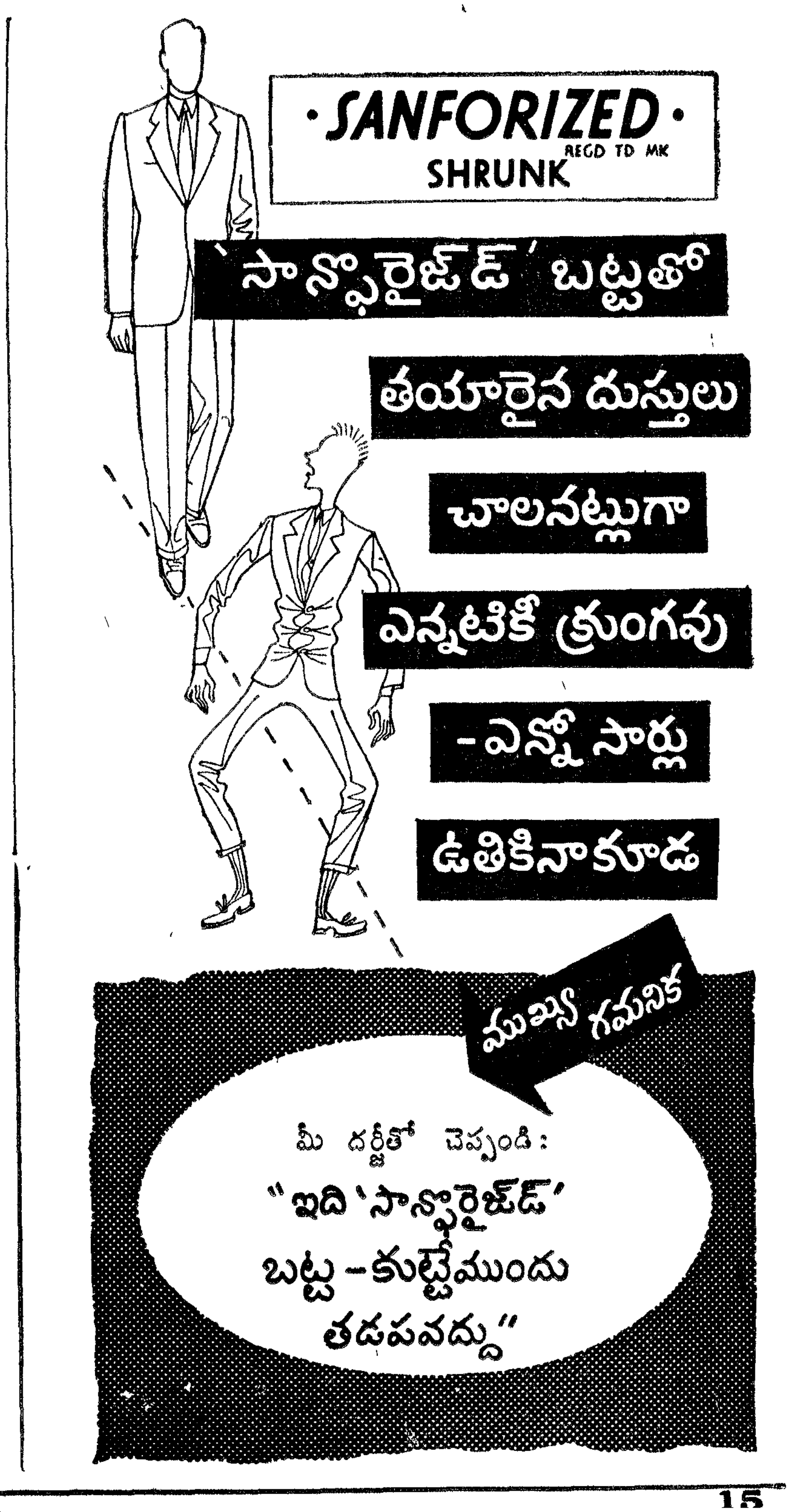

నదులూ - నరులూ

...తనే ప్రశక్తి వుండదు. అంతా నేనే! నేనే సర్వ ప్రపంచమూను. మీ నాన్న స్వార్థంకోసం నిన్ను నాకు చేశాడు. నిన్ను అడ్డుపెట్టుకొని నా సొమ్మంతా కాజెయ్యాలనుకున్నాడు. ఈ విషయం మీ నాన్న నాదగ్గరకొచ్చి "మా అమ్మాయిని మీకిస్తా" నన్నప్పుడే తెలుసుకున్నాను. ఒకనాడు "ఇంకోసారి ఆ మాట ఎత్తకండి మర్యాదగా వుండదని" మండిపడ్డ నను ఈనాడు పూరికే వప్పుకుంటాడని ఎలా అనుకుంటాను? ఇదివరకు అతనిమీద వున్న అభిమానంగూడా నాలో లేదిప్పుడు. దానికి కారణం నన్ను ద్రోహం చెయ్యదలిచాడనే విషయం తెలుసుకోవడంవల్లనేమో! ఈనాడు సొమ్మంతా ఇలా ఇతరులకి పంచిపెట్టి రేపు నా పుట్టబోయే పసికందుకు ఏమియ్యను. నేనూ మానవుణ్ణనే విషయం నీకూ తెలుసు. నాలో స్వార్థం లేదన్నా నువ్వు ఒప్పుకోవు. మీ నాన్న చేసినపని ఎంతవరకు సఫలమైందో తెలుసుకుందామనే తాళాలు నీచేతి కిచ్చాను. అనుకోవాలా నిజమైంది. ఇక మీ నాన్నగానీ, మీవాళ్ళకిగానీ ఒక్క కానీ అయినా ఇవ్వదలుచుకోలేదు" శేషగిరి లేచి బయటికి వెళ్లిపోయాడు.

జానకికి ఏమీ తెలియలేదు. స్పృహ తప్పినంత పనయింది. మానవుల్లో ఇంతటి విషపూరిత హృదయాలుంటాయని తన కిప్పటికి తెలిసింది. తన జీవితాన్ని ఏ కోణంనుంచి చూచినా అంధకార బంధురంగానే వుంది. విషపూరిత జీవితాలు భయంకరంగా గర్జిస్తున్నాయి.

తన కీ బ్రతుకు మహా ఘోరంగా వుంది. తను చచ్చిపోవడంవల్ల ఇప్పుడెవ్వరికీ నష్టం లేదు. అటు తండ్రికీ సహాయపడలేదు. ఇటు తనూ సుఖపడలేదు. కానీ ఒక్కటే అడ్డంకి. తనే విధంగా చద్దామన్నా చావటానికి వీల్లేదు. ముందుగానే అనుమానించి శేషగిరి తగిన జాగ్రత్త తీసుకున్నాడు. పనిమనిషి ఎల్లప్పుడూ తన వెంటుకొనే తిరుగుతూ అనుక్షణం తనని గమనిస్తూనేవుంది. ఈవిషయం తండ్రికి తెలిస్తే ఆయన బ్రతుకుతాడా? అన్నదిగూడా ఒక సమస్యే!

నారాయణ సెలవు లయిపోవచ్చాయి. ఇప్పుడే బయలుదేరివెళితేనే గాని అక్కడ తనకు కావలసిన గది వగైరా వ్యవహారాలు చూచుకోడానికి వీలుండదు. రామనాథం మామూలుగానే కూతుర్ని సమీపించాడు. తండ్రి తన యింటికెందుకు వచ్చాడో తనకు తెలుసు. డబ్బవసరం లేకపోతే అసలతను తన ముఖం చూపించడు.

"ఎలాగో రెండో సంవత్సరం గూడా గడిచిపోయిందమ్మా! ఇంకొక్క సంవత్సరం! అదిగూడా గడిచిపోతే ఇక నాకేమీ బాధలుండవు. అన్నయ్య విశాఖపట్నం వెళతానంటున్నాడు. ఇప్పుడెళితే గాని వ్యవహారాలన్నీ చూచుకోడానికి వీల్లేదట." అన్నాడు రామనాథం. రామనాథానికి "డబ్బు కావాలి" అని సూటిగా అడగడం అలవాటులేదు.

జానకి హృదయంలోనించి వెయ్యి గొంతుల ఏడుపు వినిపిస్తోంది. "డబ్బయిపోయిందా నాన్నా!" అంది. ఆమె అలా అడగటం ఇదే మొదటిసారి.

"అప్పు వుందుల కివ్వగా మిగిలిన యాభై రూపాయలూ నా ఖర్చులకి వస్తున్నాయ్" అన్నాడు తండ్రి!

జానకి అటువేపు తిరిగి కుంచంలోని గోదావరివైపే చూస్తోంది. కొన్ని క్షణాల క్రితం నిర్మలంగావున్న ఆకాశంలో ఇట్టే మబ్బులుకూడి వర్షించ నారంభించాయి. వర్షించిన ప్రతి చినుకూ నదిలోపడి పైకెగురుతోంది. తన తండ్రి డబ్బుకే అంటించి తన గారాబుకూతుర్ని సముద్రుడిదగ్గరకు పంపాడో అది నష్టమైపోయిందన్న దిగులుతో గోదావరి ఏడుస్తున్నట్టుగావుంది. నది కళ్లవెంట నీళ్లు చిందుతున్నాయి. అప్రయత్నంగా జానకి కళ్లవెంట గూడా నీళ్ళు కారసాగాయి.

"ఇకనించి నే నీకేమీ సహాయం చెయ్యలేనన్నా నాన్నా" అంది.

రామనాథం మొదలు నరికిన తరువులా కూలిపోయాడు. ఈ మార్పు సహజంగా తన కూతురిలో వచ్చింది కాదని ఆమె కంఠాన్నిబట్టి తెలుస్తూనే వుంది శేషగిరికి తెలిసి అంతపెట్టివుంటాడనే విషయం గ్రహించలేనంత కష్టమైందికాదు.

"ఇవ్వద్దన్నాడా తల్లీ?" అన్నాడు.

"అవున్నాన్నా! తాళాలు గూడా తీసుకున్నారు. నువ్వు తలిచింది వేరు. దానికి కేవలం వ్యతిరేకంగా జరిగింది. నువ్విదంతా స్వార్థంకోసం చేశావని ఆయన అపోహపడ్డారు. ఇక నీకొక్క కానీ వచ్చే దారేమీ లేదు" అంది అటు తిరిగి నిలబడే!

రామనాథం హతాశుడై దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచి "ఎంతపని చేశావు శేషగిరీ" అన్నాడు.

"ఏమిటది?" అంటున్నాడు శేషగిరి పైకొస్తూ!

రామనాథంహృదయంలో ధగధగా మంటలు మండుతోంది. శేషగిరి చెప్పిన మాట లేవిటి? ఈనాడు చేస్తున్న దేమిటి? అతని కళ్లు ఎఱ్ఱబడి చింతనిప్పులయ్యాయి. ఉద్రేకంలో నరాలు వుబ్బాయి "ఏమిటా, నువ్వింత పచ్చికసాయివాడి వనుకోలేదు" అన్నాడు.

"అవును మరి. నేనూ, నా పుట్టబోయే కొడుకూ మీచేత చిప్ప చేతి కిప్పించుకొంటే సాధువయ్యేవాణ్ణి!" అన్నాడు వ్యంగ్యంగా.

"నీక్కావలసిన సహాయం చేసే బాధ్యత నాదని వాగ్దానం చేశావే? నీ తియ్యటి మాటలు నమ్మి పండంటి కన్నకూతురి గొంతు కోశాను. ఆమె పచ్చటిజీవితం ముళ్ల కంచెలో వేశాను. కోమలహృదయాన్ని

అతిమూత్రవ్యాధి
వారం రోజులలో
నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కెరపోవుట **అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు.(Diabetes)** ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. దానివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము. దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి పథ్యం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. W)

అగ్నిగుండంలో పడేశాను..." ఆవేశంలో ఇంకా ఏమేమో అనేస్తున్నాడు. శేషగిరి అందుకొని "అవన్నీ ఇప్పుడను కున్నా లాభంలేదు. మర్యాదగా వెళ్లిపో" అన్నాడు.

"నువ్వింత ద్రోహం తలపెడతావను కుంటే ఇలా జరిగివుండేది కాదు. మా వుసురు, జానకివుసురు తప్పకుండా తగులు తుంది" అన్నాడు వుద్రేకం ఆగక రామ నాథం!

"తగిలితే అనుభవిస్తాలే! ముందు నువ్వెళ్లు. ఇంకెప్పుడూ రాకు" అన్నాడు శేషగిరి. రామనాథం చేసేదేమీలేక క్రిందికి దిగి పోయాడు.

తండ్రి ప్రస్తుత పరిస్థితుల్ని బయటపెట్టి నప్పుడు నారాయణ నవనాడులూ కెగిన ట్లయింది. చీకట్లో వెలుగునుచూసి ఆశ పడ్డాడు. అంతలో అది మిథ్యయింది. అసలు కనపడనప్పటికంటె ఇప్పటి బాధ ఎక్కువ. ఇంతకాలం పట్టుకున్న పట్టు కొమ్మ విరిగిపోయింది. ఆశ అంతరించిపో యింది. తనిలా చదువాపేస్తే తన జీవితం ఏంకాను. రెండేళ్లు చదివినందుకు కనీసం బి. ఏ., డిగ్రీ అన్నా ఇవ్వరు.

ప్రతివారి హృదయంలోనూ చెప్పలే నన్ని బాధలు పెరిగిపోయి మహోవృత్తు లయాయి. అవి మనస్సులో స్థిరంగా పీఠం వేసుక్కూర్చున్నాయి. అందరికీ ఎటు చూసినా ఘోర భయంకర తిమిరం తప్ప దారీ తెన్నూ కనిపించడంలేదు. ఎవరేని సమస్యల పరిష్కార మార్గాలకోసం ఎవరికి వారు తన్నుకు చస్తున్నారు. ప్రతివారికీ జీవితం భరించలేనంత దుర్భరంగా, యాతనావహంగా తయారయింది. ఎవరి మీద వారికి ఎనలేని ద్వేషం పుట్టుకొస్తోంది. ప్రపంచమంటే ఎనలేని రోత పుడుతోంది.

ఎవరికివారు కర్తవ్యాన్ని గురించి యోచించనారంభించారు. పైకి అందరూ ఘోర గంభీరముద్ర వహించారు. జానకి కిటికీదగ్గర నిలబడి మరొకసారి నదివంక దృష్టి ప్రసరింప చేసింది. గోదావరినిండుగా వస్తోంది. ఎప్పుడూ లేని ఉరవడితో వస్తోంది. క్షణంక్షణం ఆమెలో ఆగ్రహచిహ్నా లెక్కువవుతున్నాయి. ఆగ్రహంలోగూడా అనుగ్రహంచూపించే సౌందర్యం ఆమెకూ

4 ఔషధములు చేరి

త్వరితంగాను, నిరపాయంగాను మఱియు నిశ్చయంగాను బాధనివారణ నిచ్చును

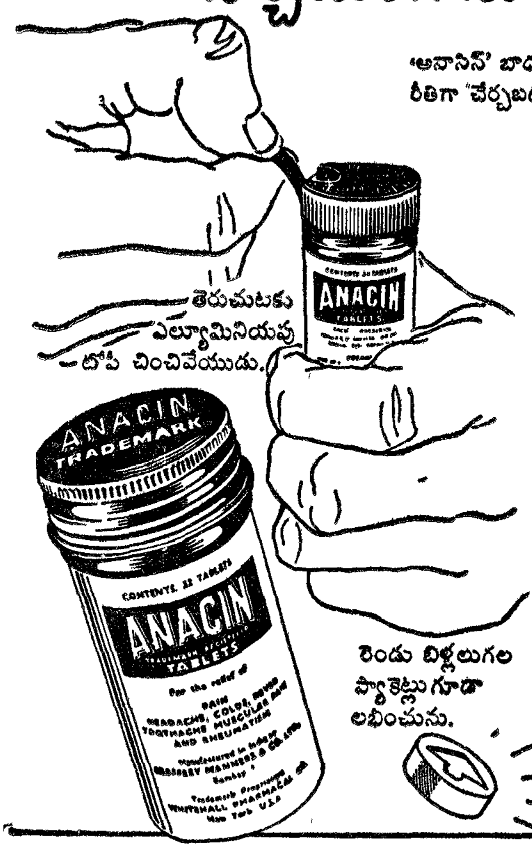

'అనాసిన్' బాధలకు నాలుగు విధముల నివారణ ఇచ్చుటకు విజ్ఞాన శాస్త్ర రీతిగా చేర్చబడినది. ఎందుకనగా అది కలిసియుండు క్రింది ఔషధములే.

1 క్వినైన్ : అధిక శక్తినిచ్చు ఔషధమని మరియు జ్వర నివారణియని ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఔషధ సమ్మేలనం. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో సాటిలేనిది.

2 కఫీన్ : బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయినందులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.

3 ఫినాసిటిన్ : తీవ్రమైన బాధా నివారణి మరియు జ్వరనివారణియని ఖ్యాతిచెందినది.

4 అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్ : ఇది తలనొప్పి, మరియు అలాటి వివిధ బాధలను పోగొట్టుటకు ఉపయోగబడుచున్నది.

"అనాసిన్" గుండెకు హానిగాని, కడుపులో వికార పెట్టుట గాని చేయదనిగూడా జ్ఞాపకముంచుకొనుడు.

ఎల్లప్పుడును

'అనాసిన్'

బిళ్లలే

కావలెననికోరండి

★ నదులూ - నరులూ ★

జానకికి మెళ్కువ వుంది. జానకి ఆమెనించి ఏ దివ్యసందేశాన్నో అందుకొని నిశ్చింతగా వచ్చి పండుకుంది. నారాయణ ఆరోజల్లా వూరంతా తిరిగి ఇంటికి చేరాడు. నిండు గోదావరిపై ఆశపెట్టుకొని ఇంటిల్లిపాదీ నిద్రపోయేవరకూ మేలుకొనే వున్నాడు. జీవితాన్ని కాచివడపోసినవాడుగనక రామనాథం అంతకంటె తేలికమార్గాన్నాలో చిస్తున్నాడు.

జానకి పండుకున్నా నిద్ర పట్టలేదు. ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్లుగా పండుకుంది. కొంచెంసేపటికి కిటికీతలుపులు తెరిచింది. ఆ నిశ్శబ్ద నిస్తబ్ధవాతావరణంలో గోదావరి ప్రళయగర్జన వినిపిస్తోంది. "ఇదుగో వస్తున్నా చెల్లీ! నిన్ను చూచాక నాకూ ధైర్యమొచ్చింది. నేనూ విషయం అటో ఇటో తేల్చుకోవాలనే బయలుదేరాను" అంటోంది గోదావరి తనకు దగ్గరదగ్గరగా వస్తూ!! ఆమెకు భయంవేసింది. కిటికీ తలుపులు గట్టిగా మూసింది. మరుక్షణంలో హాహాకారాలు వినిపిస్తున్నాయి. ఎవరో క్రిందిభాగంలోకి బయటనించి తలుపు కొడుతున్నారు.

"ఇంట్లోకి రావడానికి వీల్లేదు" కఠినంగా సమాధానం చెపుతున్నాడు శేషగిరి.

"శేషగిరీ ఈ ఒక్కక్షణం రక్షించు. నీ మేలు మరిచిపోలేను" తండ్రి రామనాథం కంఠం!!

"వీల్లేదు. చావండి ఆ నీళ్లల్లో పడి" అంటున్నాడు శేషగిరి!

జానకి గబగబా వెళ్ళి తలుపులు తీసి క్రిందికి చూచింది. క్రింద శేషగిరి తలుపు దగ్గర నిలబడి బయటవున్న తన తండ్రికి కఠినంగా సమాధానం చెపుతున్నాడు. పిల్లలంతా ఏడుస్తున్నారు బయట. గోదావరికి కోపమొచ్చి ఒక్కసారి విజృంభించింది. ఇళ్ళన్నీ మునిగిపోతున్నాయి.

"వాళ్లని లోనికి రానియ్యండి" జాలిగా అంది జానకి.

"వీల్లేదు. నువ్వు పైకెళ్ళు" గ్రుర్రుమన్నాడు శేషగిరి.

జానకిలో సహనం నశించిపోయింది. "నువ్వు మనిషివా—పశువ్వా" అంటూ క్రిందికి దిగనారంభించింది. ఆమె క్రిందికి దిగేసరికే అప్పటివరకూ బయట కేకలు పెడుతున్న పిల్లల ఆర్తనాదాలు వినిపించి అంతరించిపోయాయి ఇంట్లోకి కూడా నీళ్లు వచ్చాయి జానకి గబగబా పైకి నడిచింది ఆమెతోపాటు శేషగిరీ పైకి నడిచాడు. అతను పైకి చేరేసరికే జానకి రెండో అంతస్థులో కెళ్లి తలుపు గడియవేసుకుంది.

"జానకీ తలుపు తియ్యి" తలుపుకొడుతూ శేషగిరి కేక వేస్తున్నాడు.

"ఈ ఇంట్లోకి రావడానికి వీల్లేదు" నిబ్బరంగానూ, కాఠిన్యంగానూ సమాధానం చెప్పింది.

"ఇది వేళాకోళం కాదు జానకీ"

"అదే నేనూ అంటున్నాను. కుటుంబమంతా నీళ్లల్లో కొట్టుకుపోతూ తలుపు తియ్యమంటే వేళాకోళమనేనా తలుపు తియ్యనన్నావు? నువ్వు మనిషివి కాదు. రాక్షసుడివి పో!" అంది. ఉన్నకొద్దీ నీటిమట్టం పెరుగుతోంది. ఇంట్లోకి ఆరడుగుల వరకూ నీళ్లొచ్చేశాయి. తనదగ్గరికి రావడానికింకా ఎంతోసేపు పట్టదు.

"జానకీ నన్ను క్షమించు. నీళ్లు వచ్చేస్తున్నాయి" అన్నాడు దీనంగా బ్రతిమలాడుతూ శేషగిరి.

"నిన్నా క్షమించేది. నా జీవితాన్ని నాశనంచేశావు. ఎందుకూ కాకుండా పాడుచేశావు. ఆడదంటే ఏమిటో అనుకున్నావు నీ మనస్సుకి. నీ కిష్టంవచ్చినట్లు ఉపయోగించుకొనే కీలుబొమ్మనుకున్నావు. అనుభవించు. ఆ నీళ్లల్లోనే కలిసిపో! మానవు లెప్పటికైనా చచ్చిపోవలసిందే. కాకపోతే కొందరు ముందు కొందరు తరువాత! నీ డబ్బు, నీ హోదా ఇప్పుడేమీ పని చెయ్యవు" అంది.

"అంతేనా" అన్నాడు శేషగిరి. ఆ కంఠాన్నిబట్టి అతడు చిన్నపిల్లాడిలా ఏడుస్తున్నాడని తెలుస్తూనే వుంది. ఆ సమయంలో శేషగిరి తన హోదాను, తన సర్వస్వాన్నీ మర్చిపోయాడు. కేవలం చిన్నపిల్లవాడయాడు. జానకి మాతృహృదయం బయటపడింది. ఆమెకూ భర్త విలువెంతో తెలుసు. భారత స్త్రీకి మాంగల్యం ఎంత ప్రధానమైనదో తెలుసు. ఆమెహృదయం శేషగిరిపట్ల దయతో నిండిపోయింది. "ప్రాణమంటే ఎంత తీపో ఇప్పటికైనా తెలుసుకున్నావా?" అంటూ తలుపు తీసింది. నీళ్లు వెల్లువగా ఒక్కసారి గదిలో కొచ్చిపడ్డాయి. శేషగిరి ఆ వెల్లువకి బోర్లాబోర్లగా పడ్డాడు. ఇంచుమించు అతనికి స్పృహ లేదు. ఎలాగో తీసికెళ్ళి అతన్ని మంచంమీద చేర్చగలిగింది జానకి. గదిలో అడుగువరకూ నీళ్లు వచ్చేశాయి

ఈ మేడ ఇప్పటిదిగాదు. తాతలనాడు నిర్మించింది. ఆ ప్రవాహవేగానికి తట్టుకొనే తాహతు దానిలో లేదు. శేషగిరికి స్పృహవచ్చింది "జానకీ ఈ మేడ ఇంకా ఎంతోసేపు నిలవదు - చివరిక్షణంలో నీ కొక్కమాట చెప్పనా! మానవులు చేసే తప్పులికి ఏ శిక్ష విధించాలో ప్రకృతికి బాగా తెలుసు" అన్నాడు.

నీటిమట్టం ఇంకా పెరుగుతూ మంచంపైనున్న తన ముద్దు పెట్టుకుంటానికి గోదావరి వస్తున్నట్లుగా వుంది "ఇంకా చూస్తావేం చెల్లీ! చూచావా! నేనెంతగా విజృంభించానో! ఇది నా ఆఖరి పిలుపు. మోడువారిన జీవితాలు మనవి. పద" అంటోంది గోదావరి.

ఆ క్షణంలో జానకి అనుకుంది "భగవంతుడా! నీ చేష్టలే సరైనవి! ఈ విపత్తులోనించి ఏమార్గంలో కడతేర్చాలో నీ కొక్కడికే తెలుసు" అని.

మరుక్షణంలో మేడ కుప్పగా కూలిపోయి ఆ ప్రదేశమంతా జలంచేత కప్పబడిపోయి గతక్షణంలో సమస్యలతో సతమతమవుతున్న జీవుల్ని సమస్యారహితుల్ని చేసేసింది గోదావరి! ★

మీ మధురానందం కొరకు
న్యూట్రైన్
శ్రేష్ఠతగల
మిఠాయీలు
ది న్యూట్రైన్ కన్‌ఫెక్షనరీ కం లిడ్.,
చిత్తూరు - ఆంధ్ర.
Nutrine
Quality
SWEETS
మద్రాసు ఆఫీసు - 254, లింగిచెట్టివీధి, జి.టి. ఫోన్ 3510.